

Temat kompleksowy: WRAŻENIA I UCZUCIA

Temat dnia: OSWAJAMY SIĘ Z CIEMNOŚCIĄ

Data: 20.05.2020r.

Cele zajęć: wdrażanie do odróżniania świata fikcji od rzeczywistości; kształtowanie umiejętności matematycznych poprzez poruszanie się w przestrzeni według instrukcji słownej.

Przebieg zajęć:

1. „Poruszamy się jak...” – ruchowa zabawa dramatowa. Dziecko wraz z rodzeństwem chodzi swobodnie po pokoju. Rodzic klaszcze i wydaje kolejne instrukcje: *Chodzimy jak ludzie zmęczeni, Chodzimy jak ludzie smutni, Chodzimy jak ludzie weseli* itp.
2. **Czarna jama** – słuchanie wiersza i rozmowa na temat jego treści. Rodzic zaprasza dzieci do wysłuchania utworu. Podkreśla, na co powinny zwrócić szczególną uwagę: *Zastanówcie się, proszę, kto jest bohaterem utworu – chłopiec czy dziewczynka? Czego boi się bohater wiersza? Co to jest „lęk”? Czym jest „czarna jama” z wiersza?*

Czarna jama

Joanna Papuzińska

Nie wie tata ani mama,
że jest w domu czarna jama...
Czarna, czarna, czarna dziura
bardzo straszna i ponura.
Gdy w pokoju jestem sam
lub gdy w nocy się obudzę,
to się boję spojrzeć tam.
Tam jest chyba mokro, ślisko,
jakby przeszło ślimaczysko...
Musi żyć tam wstrętne zwierzę,
co ma skołtunione pierze,
i do łóżka mi się wepchnie!

To jest gęba rozdziawiona,
wilczym zębem obrębiona,
coś w niej skrzeknie, chrypcie, wrzaśnie
i ta gęba się zatrzaśnie...
ła!
Ojej, tato, ojej, mammo,

uratujcie mnie przed jamą!
Nie zamykaj, mammo, drzwi,
bo jest bardzo straszno mi.
A w dodatku
w tamtej jamie
coś tak jakby mruga na mnie,
że mam przyjść...
Może tkwi tam mała bieda,
która rady sobie nie da?
Którą trzeba poratować?
Może leżą skarby skrzacie?
Więc podczołgam się jak kot.
Ja – odważny, ja – zuchwalec
wetknę w jamę jeden palec.
I wetknąłem aż po gardło,
ale nic mnie nie pożarło.
Więc za palcem wlałem cały.
Wlałem cały!

No i już.

Jaki tu mięciutki kurz.

Chyba będę miał tu dom.

Chyba to jest pyszna nora,

nie za duża, lecz dość spora.

Latareczkę małą mam.

Nie ma w domu żadnych jam!

Rodzic prowadzi rozmowę na temat wiersza, pomagając dzieciom pytaniami: *Czy narratorem wiersza jest chłopiec, czy dziewczynka? Po czym to poznaliście? Czego boi się bohater wiersza? Co to jest „lęk”? Czy to dobrze, czy źle się bać? Jakie są sposoby poradzenia sobie z lękiem przed nieznanym? Czym jest „czarna jama” z opowiadania? Dlaczego ciemność budzi w nas lęk?*

4. „Co widzisz w ciemności?” – Rodzic proponuje, by dzieci schowały głowy pod kocem i doświadczyły ciemności. W zabawie uczestniczą dzieci, które tego chcą, R. zachęca, ale jeśli niektóre dzieci czują lęk, mogą nie skorzystać z propozycji. Po zabawie dzieci dzielą się wrażeniami na temat tego, co widziały w ciemności (**koc**)

5. „Budujemy czarną jamę” – przestrzenna praca konstrukcyjna. Do zabawy będą potrzebne **stół lub krzesła, koce, poduszki**. Zadaniem dzieci jest wykonanie „czarnej jamy”, w której następnie schowają swoje lęki i obawy. Jama może być wykonana z np. krzesel, stołu, koca i poduszek. Musi być na tyle duża, żeby mogło się w niej schować przynajmniej jedno dziecko. Dzieci mają do dyspozycji można zasugerować, że dobrze byłoby zbudować jamę na jakiejś konstrukcji, np. z krzesel lub pod stołem. Dzieci wspólnie z rodzicem czy rodzeństwem podejmują decyzję co do techniki i podziału ról podczas zabawy. Po skończonej pracy dzieci wchodzi do „czarnej jamy” i symbolicznie zostawiają w niej swoje lęki. Mogą się oczywiście dowolnie pobawić. (Któż z nas nie pamięta takich zabaw i konstrukcji z krzesel, koca i poduszek, najlepsza zabawa z dzieciństwa 😊😊😊)

6. „Wędrujemy do czarnej jamy” – Dziecko i rodzice lub rodzeństwo ustawiają się w naprzeciwko lub obok siebie. Dziecko i rodzic stoją naprzeciwko „czarnej jamy” zbudowanej w poprzedniej zabawie. Rodzic szepcze instrukcje do ucha dziecka, który/która ma dotrzeć do czarnej jamy. Następnie dziecko i rodzic zamieniają się rolami. Zabawa może być przeprowadzona z wykorzystaniem słownictwa w języku obcym nowożytnym, np. angielskim (w prawo – *to the right*, w lewo – *to the left*, do przodu – *straight ahead*, do tyłu – *go back*).

7. Praca z KP4.22a – łączenie kropek zgodnie z instrukcją, rysowanie linii po śladzie według symbolicznych wskazówek (w drugiej części zadania proszę podpowiedzieć dzieciom, że powinny rysować kreski po liniach co jedną kratkę – dzieci niekiedy miały z tym problem).

9. Praca z KP4.28a – kącik grafomotoryczny, pisanie po śladzie wyrazów określających emocje (robimy drugą i trzecią kropkę).

8. „Nasze uczucia” – czytanie prostych wyrazów - poniżej (dla chętnych dzieci).

Adam jest dumny,
bo wygrał zawody sportowe.
Dostał medal i dyplom.
Ada jest dumna z Adama.
Gratuluje mu sukcesu.